

commendantes nosmetipsos ut dei ministros in multa
patiētia. in tribulationibus. in necessitatibus. & cetera
que persequi longum est. Itemque ad Romanos ait. ut
persecutiones huius mundi charitate uincant spe certa
in adiutorio dei. Ait autē et graditer et ornate. Scimus
quō diligentibus deum omnia cooperantur in bonum
his qui secundum propositū vocati sunt sancti. quoniā
quos ante presciuit & predestinavit conformes fieri
imaginis filij sui. ut sit ipse primogenitus in multis fra-
tribus. & reliqua que in eodem capitulo sequuntur.

QUOMODO DEBEANT INTER SE HAEC
TRIA GENERA PERMISERI. Ca. XXXV.

Nter est enim quod genus cui generi inponat
i vel adhibeatur certis & necessariis locis. Nam
quando proluxa est in vno genere. minus deti-
net auditor em. cum vero fit in aliud ab alio transitus.
etiam si longius erat decētius procedit oratio. In grādi
ergo genere semp aut pene semper tēperata decet esse
pricipia. & in potestate est eloquētis ut dicant nonnulla.
nonnulla etiam que possent granditer dici. ut ea que
dicuntur granditer. ex illorum fiant cōparatione grā-
diora. & eorum tanquam umbris luminosiora reddant.
In quocumque autem genere aliqua questionum vincula
soluenda sunt. acumine opus est quod sibi summiffum
genus proprie vendicat. ac per hoc eo genere vtendū
est. & aliis duobus generibus quādo eis ista incidunt.
sicut est laudandum aliquid uel vituperandū. vbi nec
damnatio cuiusquam. nec liberatio nec ad actionem
quamlibet assensio requiritur. In quocumque alio genere
occurrit. genus adhibendum & interponendū est tem-
peratum. In grandi ergo genere inueniunt locos suos
duo cetera. & summiffio similis. Sicut dixi. q̄stio cuius
nodus soluendus est incurrat. vel quando nulla que
ornari possent. ideo nō ornantur. ut quibusdam q̄rum

thoris ornamentorum præbeant eminentiorem locum.
Summissum genus dicendi silentes docet, & tempera-
tum genus delectatione sua acclamationes audientium
excitat, grande autem genus plerumque pondere suo
voces premit, sed lachrymas exprimit, & hoc vnde nisi
quia veritas sic demonstrata, sic defensa, sic inuicta des-
lectat. Iste ergo doctor noster & dictor magnopere cu-
rare debet, ut non solum intelligentur, verum etiam
libenter & obedienter audiatur, idque verbis agat, ut
veritas pateat, veritas placeat, veritas moueat, quo-
niam nec ipsa que præcepti finis & plenitudo legis est,
charitas ullomodo recte esse potest, si ea que diliguntur
non vera sed falsa sunt. Sicut autem cuius est pulchrum
corpus, & deformis est animus, magis est dolendus,
quam si deforme haberet corpus, ita qui eloquenter
ea que falsa sunt dicunt, magis miseranda sunt, quam
si talia deformiter dicerent.

QVID SIT SAPIENTER ET ELOQUENTER
DICERE, ET QVOD ALIENVM NON DICAT
QVI AB ALIO PROLATA BENE VIVENDO
PRAEDICAT.
Ca. XXXVI.

q Vid ergo est non solum eloquenter, verum etiam
sapienter dicere, nisi verba in summissio genere
sufficiencia, in temperato splendencia, in gradi
vehementia, veris tamen rebus quibus audiri oportet
at adhibere? Sed qui vtrumque non potest, dicat sapien-
ter, quod non dicat eloquenter, potius quam dicat elo-
quenter, quod dicit insipienter. Si autem nec hoc
qui dem potest ita conuersetur, ut non solum sibi premi-
um comparet, sed et præbeat aliis exemplum, & sit eius
quasi copia dicendi, forma viuendi, Sunt sane quidam
qui bene pronuntiare possunt, quid autem pronuntiet

...non possunt, quod si an-
...conscriptum memor
...profertur, si cam p
...etiam. Sic enim
...uentatis si
...magna, id quod dicitur
...fuerit uoce
...fuerunt u
...Qui enim fuerunt
...non est alienu
...dicitur aliena
...enim bon
...sed in eius r
...fuerunt uerba
...que deum, u
...Cum vero boni
...accusantur
...et deus spiritum est cuius sum
...que non potest comp
...composere uer

DISCRETIONE DOG
QUALITATEM AUDITOR

...conuenit
...quomox
...dum
...sed
...sue predi
...qualitate
...Nagant
...exhortatio con